

ledes ser paa Landstingets Flertal, kaster det Lys over hans Udtalelse fra i Fjor om, at Godsejerne skulde betale den omtalte Erstatning tilbage, thi saa ligger det nær at se i denne Udtalelse fra den ærede Minister i Fjor som Ordfører en Taktik og en Manøvre, det var kun en Udtalelse, som man ikke skulde lægge alt for megen Vægt paa, den var fremkommen som Kritik af et Lovforslag, som man af andre Grunde var imod. Heri ligger, saa vidt jeg kan forstaa, en Antydning om, at de Ord: Taktik og Manøvre, ikke have været ham saa fuldkommen fremmede, heller ikke under Skattelovens Behandling.

Nu mente den ærede Minister ganske vist, at der var reel Grund for Landstinget til i Aar at stille sig anderledes paa dette Punkt om den kommunale Indkomstskatteprocent i Kjøbenhavn, idet han sagde, at de 40 Millioner Kroner, som der den Gang var Tale om at optage i Laan, ikke ere blevne optagne. Nu ved den ærede Minister meget godt, at fordi disse 40 Millioner Kroner ikke ere blevne optagne paa en Gang, derfor er det alligevel planlagt at optage dem som Laan, og at alle disse Midler ere baandlagte. Den Halvdel, der allerede er optagen, er for den væsentligste Del allerede brugt til Arbejder og til Begyndelse af ny, aldeles nødvendige Arbejder. Og den ærede Minister ved meget godt, at der foreligger en omhyggelig og udførlig Liste over, hvad disse Midler skulle anvendes til, og ingen af disse Opgaver kan paa nogen Maade tages tilbage; alle maa gennemføres. Det vil blive ganske nødvendigt at optage Resten af Laanet, og det endda i en ikke fjern Fremtid. Der foreligger altsaa ikke Spor af reel Grund til at antage, at Landstingets Flertal paa dette Punkt skulde indtage en anden Stilling end i Fjor.

Den ærede Minister talte om, at kun Flertallet i denne Sal kan tale Borgernes Sag. Det er jo rigtigt nok. Men det er jo lige saa rigtigt, at Flertallet i denne Sal undertiden paa visse Punkter, undertiden paa mange Punkter, undertiden paa alle Punkter, kan være i Uoverensstemmelse med Borgernes Flertal. Der sad i denne Sal fra 1892—94 et Flertal — den nuværende fungerende Indenrigsminister tilhørte dette Flertal — og der stod ogsaa den Gang ikke saa sjældent den ærede Minister som Medlem af dette Tings Flertal og talte i Borgernes Navn mod et Mindretal. Ved det kommende Valg blev Flertallet Mindretal og Mindretallet Flertal — Gudskelov kom det ærede Medlem

for Køge fra det gamle Flertal over i det ny Flertal, men det kommer ikke denne Sag ved. Sikkert er det, at et Flertal i denne Sal ikke altid taler i Befolkningens Flertals Navn. Men i Hovedsagen gav den ærede Minister mig Ret, han erkender dette — som jeg havde anført gode Beviser for, blandt andet den stigende Skala — at efterhaanden som Skatteforhandlingerne vare skredne frem, var Stemningen i Befolkningen for en virkelig Skattereform vokset og derfor Flertallets Krav her i Salen blevne kraftigere. Det er denne Udvikling, jeg ønsker ført videre, nu da Situationen er bleven saa stærkt forandret, nu da Befolkningen er repræsenteret i Regeringen, og da denne Regering derved staar med ganske anderledes Magt over for Landstinget. Nu er det, jeg ønsker, at den Stemning, der er vokset frem i Befolkningen og har været voksende i mange Aar for virkelige Reforme, skulde give sig Udslag gennem de Forslag, Folketinget vedtager.

Der har ikke været stor Begejstring i Befolkningen for de Reedtz-Thott'ske og de Hørringske Skattelove. Det viste Valgene bedst. Havde der været en virkelig stor Begejstring for disse Love, tror jeg, at Højre og de moderate og Agrarerne havde klaret sig betydeligt bedre ved Valgene, end de gjorde, medens det i Virkeligheden var Venstre, der gik frem. Enhver, der har fulgt de sidste Valgkampagner, i 1898 og 1901, vil indrømme mig, at stor Begejstring for de direkte Skattelove var der ikke og har der aldrig været i Befolkningen; ellers havde Valgene faaet et andet Udfald. Den ærede Minister udtalte for saa vidt altsaa Indrømmelse af, at der var noget rigtigt i, hvad jeg havde sagt: Befolkningens Stemning vokser, og Kravene stilles kraftigere. Nu er det, vi sige: nu skal Venstres Program gennemføres! Og der tror jeg, vi tale i Befolkningens Navn.

Den ærede Minister kom et Øjeblik ind paa mine Udtalelser om §§ 32 og 33 og deres Forhold til en kommende kommunal Valgreform. Det forekommer mig, at den ærede Ministers Argumentation var overordentlig svag. Det forekommer mig, at han ikke paa et eneste Punkt imødegik eller gendrev, hvad jeg havde sagt. Han sagde — og det var hans væsentligste Argumentation —: nu er det saaledes med den gældende kommunale Valglovgivning, at en Femtedel af Vælgerne tilhører de privilegerede, men siger han, her kræves i §§ 32 og 33 en Fjerdedel af Sogneraadets